

Чи можливо досягнути законності проведення процесуальних дій завдяки застосуванню технічних засобів фіксування кримінального провадження? Чи можливо відмовитися від понять у кримінальному судочинстві, повністю покладаючись на технічні засоби? На нашу думку, від понять в кримінальному провадженні можна відмовитись, за умови повного оснащення технічними засобами фіксування кримінального провадження слідчих підрозділів органів Національної поліції України.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.137

Антон Андрійович Антропов,

курсант 3 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: ст. викладач кафедри Сичов С. О.

ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧОГО АБО ПРОКУРОРА ПІД ЧАС ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Однією з основних форм забезпечення імплементації конституційного права людини на справедливе судочинство є можливість оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування, прокурора, слідчого судді під час досудового розслідування, що знайшло своє відображення у Кримінальному процесуальному кодексі України прийнятого у 2012 році, а саме в Главі 26. Так, цей порівняно новий інститут кримінального процесуального законодавства виокремлює чотири окремі порядки оскарження рішень під час досудового розслідування: 1) оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування чи прокурора під час досудового розслідування; 2) оскарження недотримання розумних строків, 3) оскарження ухвал слідчого судді під час досудового розслідування; 4) оскарження слідчим рішення, дій чи бездіяльності прокурора.

Насамперед, слід зазначити, що КПК не визначає, чітку процесуальну форму та зміст скарги на рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора під час досудового розслідування. При цьому, це питання є особливо важливим, оскільки законодавець у цьому випадку не встановлює правове становище особи, яка подає оскарження, а також не визначено предмет оскарження та перелік вимог які можна пред'явити особа яка збирається оскаржувати відповідне рішення. На нашу думку, оскільки відповідно до тлумачного словника той, хто скаржиться, є скаржником тоді необхідно додати це визначення до системи операційних дефініцій та визначити правомочність суб'єкта звернутися до суду із скаргою на рішення, дію чи бездіяльність слідчого або прокурора.

Ця прогалина у законодавстві спричиняє дихотомію у тлумаченні прав та обов'язків особи яка подає скаргу, та дозволяє визначати правовий статус

такої особи слідчими суддями на власний розсуд. На нашу думку, правами особи яка оскаржує відповідне рішення можуть бути: право брати участь в судовому засіданні, право ставити питання, які є предметом судового розгляду, право користуватися правової допомогою адвоката та інше.

До того ж, цікавим є той факт що рішення слідчого про закриття кримінального провадження суб'єктами оскаржене бути не може, хоча водночас таке саме рішення прокурора успішно оскаржується. Правду кажучи насамперед таке спостереження, пояснюється з тим, що слідчий приймає такі рішення тільки у провадженнях, в яких нікому не повідомлялось про підозру, у іншому випадку кримінальне провадження може бути закрито тільки за рішенням прокурора.

Підсумовуючи наші спостереження можна сміливо зробити висновок, що подальші обговорення проблематики пов'язаної з застосуванням порядку оскарження до суду рішень, дій та бездіяльності слідчого або прокурора вбачається надзвичайно актуальним і сприятиме формуванню єдиної судової практики, гарантуванню права кожного на справедливий суд.

Одержано 20.04.2017

УДК 343.13

Вадим Віталійович Воробець,

курсант 2 курсу факультету № 1 ХНУВС

Науковий керівник: канд. юрид. наук Романюк В. В.

ЗМІСТ І ЗНАЧЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ШВИДКОГО, ПОВНОГО ТА НЕУПЕРЕДЖЕНОГО РОЗСЛІДУВАННЯ І СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ ЯК ЗАСАДИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ

В сучасній Україні громадськість дедалі більшу увагу приділяє діяльності органів держави, а саме: органів досудового розслідування, прокуратури і суду, на яких покладаються виконання завдань кримінального провадження, оскільки, відповідно до ст. 3 Конституції України, держава відповідає перед людиною за свою діяльність, тобто діяльність своїх органів, а утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави.

Завданнями кримінального провадження (згідно зі ст. 2 КПК України) є захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень, охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, а також забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування і судового розгляду з тим, щоб кожний, хто вчинив кримінальне правопорушення, був притягнений до відповідальності в міру своєї вини, жоден невинуватий не був обвинувачений або засуджений, жодна особа не була піддана